

31993R2825

L 258/6

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

16.10.1993

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 2825/93

ze dne 15. října 1993,

kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o stanovení a poskytování náhrad pro obiloviny vyvážené ve formě některých lihovin

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 2193/93⁽²⁾, a zejména na čl. 13 odst. 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 3813/92 ze dne 28. prosince 1992 o zúctovací jednotce a přepočítacích koeficientech, které mají být používány pro účely společné zemědělské politiky⁽³⁾, a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že čl. 13 odst. 5 nařízení (EHS) č. 1766/92 stanoví, že v míře nezbytné pro zohlednění zvláštní povahy výroby některých lihovin získávaných z obilovin mohou být kritéria pro poskytování vývozních náhrad této zvláštní situaci přizpůsobena; že je nezbytné stanovit toto přizpůsobení pro některé lihoviny, u nichž cena obilovin v době vývozu nesusouvisí s cenou obilovin v době výroby a konečný výrobek je směsí více výrobků, a nelze proto určit totožnost obilovin zpracovaných v konečném výrobku určeném pro vývoz, a to tím spíše, že uvedené nápoje musí rovněž povinně stárnout po dobu nejméně tří let;

vzhledem k tomu, že tyto těžkosti vyvstávají zejména u skotské whisky, irské whiskey a španělské whisky;

vzhledem k tomu, že je-li to možné, měl by být obdobně používán obvyklý režim náhrad; že by proto měla být náhrada vyplácena pro obiloviny, které splňují podmínky podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy, použité poměrně k množství vyvážených lihovin; že by za tím účelem mělo být množství těchto destilovaných obilovin vynásobeno celkovým paušálním koeficientem vypočteným na základě národních statistik poskytnutých dotčenými členskými státy; že užití stávajícího poměru mezi celkovým množstvím dotčených vyvezených lihovin a cel-

kovým množstvím uvedeným do prodeje se jeví jako spravedlivý a jednoduchý základ; že by měly být definovány pojmy „celkové vyvezené množství“ a „celkové množství uvedené na trh“; že se při stanovení množství destilovaných obilovin a koeficientu nezohlední množství, na něž se vztahuje režim aktivního zušlechťovacího styku;

vzhledem k tomu, že je nezbytné přijmout ustanovení pro úpravu koeficientu, zejména za účelem ochrany proti možnosti, že vyplácení těchto náhrad povede zároveň k nadměrnému zvyšování zásob;

vzhledem k tomu, že podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1766/92 je možné rozlišovat náhrady podle místa určení; že je proto vhodné stanovit objektivní kritéria, která by vedla ke zrušení náhrad pro některá místa určení;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit den, podle kterého se určí použitelná sazba náhrady; že tento den musí především souviset s okamžikem, kdy byly obiloviny podrobeny kontrole, a pro destilovaná množství následně s každým daňovým obdobím destilace; že náhrada se vyplácí, pokud je formou prohlášení o destilaci prokázáno, že obiloviny byly destilovány; že toto prohlášení musí obsahovat údaje nezbytné pro výpočet náhrad; že první den každého daňového období destilace může být zároveň určující skutečností pro zemědělský přepočítací koeficient podle článku 6 nařízení (EHS) č. 3813/92;

vzhledem k tomu, že pro účely tohoto nařízení je nutné zjišťovat, že výrobky opustily Společenství, a v některých případech také znát jejich místo určení; že je proto nezbytné použít definici vývozu uvedenou v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁴⁾, a důkazy podle nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty⁽⁵⁾, naposledy pozměněného nařízením (EHS) č. 1708/93⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 5.8.1993, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 351, 14.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 159, 1.7.1993, s. 77.

vzhledem k tomu, že pro stanovení koeficientu by měla být stanovena povinnost předložit některé důkazy o vývozu lihovin; že se jeví vhodným stanovit, že se při návratu zboží na území Společenství použije článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 754/76 ze dne 25. března 1976 o celním režimu pro zboží vracející se na celní území Společenství⁽¹⁾, naposledy pozměněného nařízením (EHS) č. 1147/86⁽²⁾, pokud jsou splněny zvláštní podmínky;

vzhledem k tomu, že by mělo být stanoveno, že členské státy sdělí Komisi nezbytné údaje;

vzhledem k tomu, že pro zajištění kontinuity režimu poskytování vývozních náhrad při vývozu dotčených výrobků se toto nařízení použije ode dne 1. července 1993, vyjma nových ustanovení o prohlášení a kontrole a některých sazeb a koeficientů, které se zavádějí tímto nařízením;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Tímto nařízením se stanoví prováděcí pravidla pro stanovení a poskytování vývozních náhrad pro obiloviny vyvážené ve formě lihovin uvedených v čl. 13 odst. 5 nařízení (EHS) č. 1766/92, které musí při výrobním procesu povinně stárnout alespoň tři roky.

2. S výhradou čl. 6 odst. 1 se nařízení Rady (EHS) č. 3035/80⁽³⁾ nepoužije pro lihoviny uvedené v odstavci 1.

Článek 2

Náhrady podle článku 1 lze poskytovat pro obiloviny, které splňují podmínky stanovené čl. 9 odst. 2 Smlouvy a jsou použity pro výrobu lihovin kódů KN 2208 30 91 a 2208 30 99 vyrobených podle nařízení Rady (EHS) č. 1576/89⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 89, 2.4.1976, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 105, 22.4.1986, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 323, 29.11.1980, s. 27.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 160, 12.6.1989, s. 1.

Článek 3

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „stanovenou dobou destilace“ doba, která odpovídá době destilace dohodnuté mezi příjemcem náhrady a celními orgány nebo jinými příslušnými orgány pro účely kontroly spotřební daně (daňové období);
- b) „celkovým vyvezeným množstvím“ množství lihovin, která splňují podmínky podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy, vyvezené do místa určení, na které se vztahuje náhrada. Důkazy, které se předloží, jsou důkazy uvedené v článku 13 tohoto nařízení;
- c) „celkovým množstvím uvedeným na trh“ množství lihovin, která splňují podmínky podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy, která definitivně opustila výrobní a skladovací zařízení za účelem prodeje pro lidskou spotřebu;
- d) „podrobením kontrole“ umístění obilovin určených pro výrobu lihovin uvedených v článku 2 do režimu celního dohledu nebo do správního režimu, který poskytuje srovnatelné záruky.

Článek 4

1. Náhrada se poskytne pro množství obilovin, která oprávněné osoby podrobily kontrole a destilovaly ve stanovené době destilace, na která se vztahuje koeficient, jenž je každoročně stanoven pro každý dotčený členský stát a je použitelný pro všechny oprávněné zájemce; tento koeficient vyjadřuje u dotčených lihovin stávající poměr mezi celkovým vyvezeným množstvím a celkovým množstvím dotčených lihovin uvedených na trh na základě zjištěného vývoje těchto množství po tolik let, kolik činí průměrná doba stárnutí dané lihoviny.

Při stanovení množství destilovaných obilovin a koeficientu se nezohlední množství, na něž se vztahuje režim aktivního zušlechťovacího styku.

2. Při výpočtu koeficientu se rovněž zohlední změna zásob některé z lihovin.

3. Koeficient se může lišit podle použitých obilovin.

4. Příslušné orgány pravidelně sledují objem uskutečněných vývozu a objem zásob.

Článek 5

Koeficient uvedený v čl. 4 odst. 1 se stanoví do 1. července každého roku.

Použije se od 1. července do 30. června následujícího roku.

Stanoví se podle údajů poskytnutých členskými státy pro období od 1. ledna do 31. prosince let předcházejících roku, v němž byl koeficient stanoven.

Článek 6

1. Sazba použitelné náhrady je sazba stanovená podle článku 4 nařízení (EHS) č. 3035/80.

2. Sazba náhrady a zemědělský přepočítací koeficient jsou ty, které jsou použitelné v den, kdy jsou obiloviny podrobeny kontrole.

Pro množství destilovaná v jednotlivých daňových obdobích destilace, která následují po období, v němž byly obiloviny podrobeny kontrole, se však použijí sazby, které byly platné první den každého daňového období dotčené destilace.

Článek 7

1. Je-li to vzhledem k situaci na světovém trhu nebo zvláštním požadavkům některých trhů nezbytné, náhrada se pro některá místa určení zruší.

2. V případě, že je náhrada zrušena podle odstavce 1 nebo je znovu zavedena, se koeficient uvedený v čl. 4 odst. 1 podle potřeby zvýší se nebo sníží úměrně k poměru mezi množstvím vyvezeným v předchozím roce do míst určení, kde se náhrada zrušila nebo byla znovu zavedena, a množstvím celkově vyvezeným v tomtéž roce.

Článek 8

Pro účely tohoto nařízení mohou být obiloviny nahrazeny sladem.

V tom případě je koeficient pro přepočet ječmene na slad 1,30.

Je-li však slad, který je podroben kontrole, zelený slad o obsahu vlhkosti od 43 do 47 %, koeficient pro přepočet zeleného sladu na slad o obsahu vlhkosti 7 % je 0,57.

Článek 9

1. Náhradu lze poskytnout pouze pro palírnu usazenou ve Společenství.

2. Palírna sdělí příslušným orgánům před začátkem každého daňového období destilace prohlášení, které obsahuje všechny údaje nezbytné pro stanovení vývozní náhrady, zejména:

- a) druh obilovin nebo sladu podle nomenklatury společného celního sazebníku, případně rozdělené podle stejnorodých šarží;
- b) vlastní hmotnost produktů a obsah vlhkosti, rozdělené podle každé položky uvedené písmenu a);
- c) potvrzení, že obiloviny splňují podmínky čl. 9 odst. 2 Smlouvy;
- d) místo skladování a destilace.

Toto prohlášení lze během daňového období destilace aktualizovat podle vývoje destilace, aby se zohlednil přebytek nebo nedostatek množství, která se skutečně destilovala.

3. Po každém daňovém období destilace palírna předloží příslušným orgánům prohlášení (dále jen „prohlášení o destilaci“), v němž hospodářský subjekt potvrdí, že v daném období destilace destiloval obiloviny uvedené v prohlášení podle odstavce 2 za účelem výroby některé z dotčených lihovin, a uvede množství získaných destilovaných výrobků. Toto prohlášení potvrdí orgány provádějící kontrolu.

4. Náhrada se vyplatí, pokud se prokáže, že obiloviny byly podrobeny kontrole a destilovány.

5. Hmotnost, která se zohlední při platbě, je vlastní hmotnost obilovin, pokud je jejich obsah vlhkosti nejvýše 15 %. Je-li obsah vlhkosti použitých obilovin vyšší než 15 % a nejvýše 16 %, zohlední se při platbě vlastní hmotnost snížená o 1 %. Je-li obsah vlhkosti použitých obilovin vyšší než 16 % a nejvýše 17 %, sníží se vlastní hmotnost o 2 %. Je-li obsah vlhkosti použitých obilovin vyšší než 17 %, sníží se vlastní hmotnost o 2 % za každý procentní bod vlhkosti nad 15 %.

Pokud jde o jiný slad než o zelený slad uvedený v článku 8, zohlední se při platbě vlastní hmotnost sladu, pokud je jeho obsah vlhkosti nejvýše 7 %. Pokud je obsah vlhkosti použitého sladu vyšší než 7 % a nejvýše 8 %, zohlední se při platbě vlastní hmotnost snížená o 1 %. Pokud je obsah vlhkosti sladu vyšší než 8 %, sníží se vlastní hmotnost o 2 % za každý procentní bod vlhkosti nad 7 %.

Referenční metoda Společenství pro stanovení obsahu vlhkosti obilovin a sladu určených pro výrobu lihovin podle tohoto nařízení je metoda uvedená v příloze II nařízení Komise (EHS) č. 1908/84⁽¹⁾.

Článek 10

Členské státy přijmou nezbytná opatření pro ověření správnosti prohlášení uvedených v článku 9, jakož i prohlášení o fyzické kontrole obilovin, o destilaci a využití získaného destilovaného výrobku.

Článek 11

1. Vedlejší produkty zpracování jsou osvobozeny od kontroly, pokud se zjistí, že nepřekračují množství obvykle získaných vedlejších produktů.

2. Pokud obiloviny nebo slad nejsou řádné a uspokojivé obchodní jakosti, náhrada se neposkytne.

Článek 12

1. Náhradu vyplatí členský stát, v němž byla přijata prohlášení uvedená v článku 9.

2. Náhrada se vyplatí pouze na písemnou žádost hospodářského subjektu. Členské státy mohou pro tento účel předepsat zvláštní formulář.

3. Vyjma případu vyšší moci musí být dokumenty týkající se poskytnutí náhrad podány do dvanácti měsíců ode dne, kdy orgány vykonávající kontrolu potvrdí prohlášení o destilaci, jinak nárok na náhradu propadne.

Článek 13

1. Pro účely článku 4 musí být prokázáno, že množství lihovin, která splňují podmínky podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy, byla vyvezena.

2. Použitelné důkazy jsou důkazy podle nařízení (EHS) č. 3665/87.

3. Pro účely tohoto nařízení se „vývozem“ rozumí:

— vývoz ve smyslu článků 161 a 162 nařízení (EHS) č. 2913/92

a

— dodávky do míst určení podle článku 34 nařízení (EHS) č. 3665/87.

4. Výrobky, které byly umístěny do předzásobovacího skladu schváleného podle článku 38 nařízení (EHS) č. 3665/87, se rovněž považují za vyvezené. Pokud byly výrobky umístěny do takovýchto skladů, ustanovení článků 38 až 41 se použijí přiměřeně.

Článek 14

1. Lihoviny se považují za vyvezené v den, kdy byly splněny vývozní celní formality.

2. Prohlášení předložené při splnění vývozních celních formalit musí obsahovat zejména:

a) označení lihovin podle kombinované nomenklatury;

b) množství lihovin na vývoz vyjádřená v litrech čistého alkoholu;

c) složení lihovin nebo odkaz na toto složení, podle kterého by bylo možné určit druh použitých obilovin;

d) označení producentského členského státu.

3. Pokud je lihovina získána z různých druhů obilovin a pokud vznikla jejich pozdějším smíšením, pro účely odst. 2 písm. c) stačí tuto skutečnost uvést v prohlášení.

Článek 15

1. Aby mohlo být určité množství lihoviny považováno za vyvezené, musí se doklady podle článku 13 předložit určeným orgánům do šesti měsíců ode dne splnění vývozních celních formalit.

2. Pokud nemohly být doklady předloženy v předepsaných lhůtách, přestože se vývozce snažil je v těchto lhůtách získat, mohou mu být poskytnuty dodatečné lhůty, které nepřekračují celkem šest měsíců.

Pokud se však doklad o vývozu předloží po uplynutí lhůt, které umožňují zaúčtovat vývozy uskutečněné v průběhu téhož kalendářního roku, zaúčtuje se tento vývoz společně s vývozy uskutečněnými v následujícím kalendářním roce.

Článek 16

1. Pokud se použije režim tranzitu Společenství, vztahuje se na nápoje uvedené v čl. 13 odst. 1 režim vnějšího tranzitu.

2. Ve smyslu nařízení (EHS) č. 754/76 se lihoviny uvedené v čl. 13 odst. 1 považují za zboží, pro které byly vývozní celní formality požadované pro poskytnutí náhrad splněny. Tyto nápoje mohou být propuštěny do volného oběhu pouze tehdy, byla-li uhrazena částka odpovídající vyplacené vývozní náhradě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 5.7.1984, s. 22.

Článek 17

Použije-li se článek 7, musí se mimo jiné prokázat, že dotčené lihoviny dosáhly místa určení, pro které byla náhrada stanovena.

V tomto případě je důkazem o dovozu do třetí země, pro niž se náhrada použije, důkaz podle článků 17 a 18 nařízení (EHS) č. 3665/87.

Článek 18

1. Dotčené členské státy sdělí Komisi jméno a adresu subjektů příslušných pro provádění tohoto nařízení.

2. Dotčené členské státy sdělí Komisi do 16. června každého roku tyto údaje:

- a) množství obilovin a sladu, která splňují podmínky podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy, destilovaná v době od 1. ledna do 31. prosince předchozího roku, rozdělená podle kombinované nomenklatury;
- b) množství obilovin a sladu, rozdělená podle kombinované nomenklatury, na něž se v tomtéž období vztahoval režim aktivního zušlechťovacího styku;
- c) množství lihovin podle článku 2, rozdělená podle kategorií uvedených v článku 19, množství vyvezená a množství uvedená na trh v tomtéž období;
- d) množství lihovin získaných v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, rozdělená podle kategorií uvedených v článku 19 a vyvezená v tomtéž období do třetích zemí;
- e) množství lihovin skladovaná k 31. prosinci předcházejícího roku, jakož i množství výrobků získaných v průběhu téhož období.

3. Dotčené členské státy sdělí rovněž Komisi do 16. října, 16. ledna a 16. dubna každého roku údaje uvedené v písm. a) až d), které odpovídají kalendářním čtvrtletím.

Článek 19

Pro účely článku 18 se:

- a) „obilnou whisky“ rozumí whisky vyrobená ze sladu a obilovin;

b) „sladovou whisky“ rozumí whisky vyrobená výhradně ze sladu;

c) „irskou whiskey kategorie A“ rozumí whisky vyrobená ze sladu a obilovin, o obsahu sladu nižším než 30 %;

d) „irskou whiskey kategorie B“ rozumí whisky vyrobená z ječmene a sladu, o obsahu sladu vyšším než 30 %;

e) procentní podíl jednotlivých druhů obilovin použitých k výrobě lihovin podle čl. 14 odst. 3 se určí na základě celkového množství jednotlivých druhů obilovin použitých k výrobě lihovin podle článku 2.

Článek 20

Ustanovení článku 1, čl. 4 odst. 1 a článku 10 nařízení Komise (EHS) č. 1842/81⁽¹⁾ jsou nadále použitelná od 1. července 1993 do dne použití článku 8, čl. 9 odst. 2, 3 a 5 a článku 10 tohoto nařízení.

Článek 21

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. července 1993, vyjma článku 8, čl. 9 odst. 2, 3 a 5 a článku 10, které se použijí od prvního daňového období destilace po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. října 1993.

Za Komisi
René STEICHEN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 4.7.1981, s. 10.